

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการวิจัย

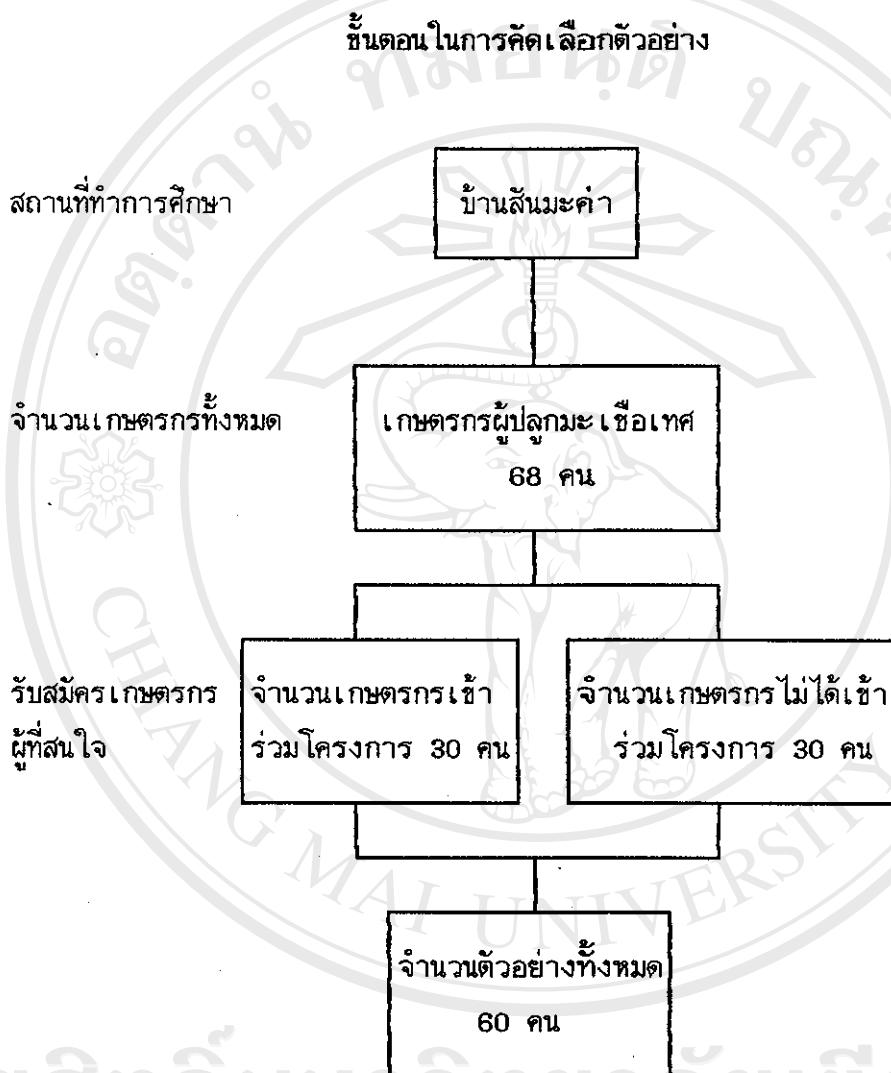
สถานที่ที่ใช้ในการดำเนินการวิจัยและรวมรวมข้อมูล

สถานที่ดำเนินการวิจัยคือ น้ำที่ปลูกมะเขือเทศบ้านลัมมยะค่า ตำบลลันติสุข อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งน้ำที่ดังกล่าวเป็นน้ำที่ได้จากการพัฒนาและถ่ายทอด เทคโนโลยีมะเขือเทศเข้าถ่ายทอดเทคโนโลยีให้แก่เกษตรกร

วิธีการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ศึกษาคือเกษตรกรผู้ปลูกมะเขือเทศพันธุ์ VF134 1-2 มาก่อน ในหมู่บ้านลัมมยะค่า ตำบลลันติสุข อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ มีเกษตรกรปลูกมะเขือเทศทั้งหมด 68 คน และพื้นที่ปลูก 227 ไร่

2. การเลือกตัวอย่างที่ทำการศึกษาแบ่งเป็น 2 กลุ่ม มีเกษตรกรกลุ่มละ 30 คน จากเกษตรกรผู้ปลูกมะเขือเทศทั้งหมด 68 คน ใช้วิธีการคัดเลือกตัวอย่าง ดังต่อไปนี้
กลุ่มที่ 1 เป็นเกษตรกรผู้ปลูกมะเขือเทศ ที่เข้าร่วมโครงการถ่ายทอด เทคโนโลยีมะเขือเทศ ใช้วิธีการคัดเลือกตัวอย่าง โดยการ รับสมัครเกษตรกรผู้สนใจที่เข้าร่วมโครงการ 30 คน กรณีที่มีเกษตรกรเข้ามาสมัครมากกว่า 30 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่าง แบบ simple random sampling ให้เหลือ 30 ราย
กลุ่มที่ 2 เป็นเกษตรกรผู้ปลูกมะเขือเทศที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการ 30 คน ใช้วิธีการคัดเลือกตัวอย่าง โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบ simple random sampling ให้เหลือ 30 คน โดยมีขั้นตอนในการ คัดเลือกตัวอย่างดังนี้

3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรอิสระ (independent variables) จากการศึกษารายงาน การวิจัย พบว่า ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการยอมรับพบว่า ตัวแปรอิสระที่มีแนวโน้มว่ามีความล้มเหลวต่อ การยอมรับเทคโนโลยีมาชีห์เชื้อเพลิงให้แก่เกษตรกร มีดังนี้

1.1 ความรู้การปลูกมะเขือเทศที่ได้รับการถ่ายทอด เช่น

- การใช้ฟางข้าวคลุมแปลง
- การใส่ปุ๋ยโดยวิธีการเปิดร่อง
- การกำจัดวัชพืชก่อนการใส่ปุ๋ย
- ระยะปลูก 50x45 ซม.

1.2 จำนวนสมาชิกในครัวเรือน

1.3 ประสบการณ์ในการปลูกมะเขือเทศ

1.4 อายุเกษตรกร

1.5 ระดับการศึกษา

1.6 ความเอาใจใส่ของเกษตรกร

2. ตัวแปรตาม (dependent variable) คือการยอมรับเทคโนโลยีการปลูกมะเขือเทศของผู้เข้าร่วมโครงการฯ ซึ่งสามารถที่จะแสดงผ่านความล้มพั้นธ์ของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยได้ดังนี้

ความล้มพันธ์ของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

- ความรู้การปลูกมะเขือเทศที่ได้รับการถ่ายทอด
- จำนวนสมาชิกในครัวเรือน
- ประสบการณ์ในการปลูกมะเขือเทศ
- อายุเกษตรกร
- ระดับการศึกษา
- ความเอาใจใส่ในการปลูกมะเขือเทศของเกษตรกร

การยอมรับเทคโนโลยีการปลูกมะเขือเทศ ของผู้เข้าร่วมโครงการฯ

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามที่สร้างขึ้นเพื่อสอบถามความช้อมูล ความเปลี่ยนแปลง และความแตกต่างการปลูกมะเขือเทศของเกษตรกรแต่ละราย และรวมถึงผลกระทบที่มีต่อเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการและไม่ได้ร่วมโครงการถ่ายทอดเทคโนโลยีรวม 60 ราย โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ชุด ดังนี้

จัดทำโดย ภาควิชาสังคมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ชุดที่ 1. เป็นแบบส่วนภารกิจเข้าไปสัมภาษณ์เกษตรกรก่อนโครงการถ่ายทอดเทคโนโลยีจะเข้าไปดำเนินการ แบบส่วนภารกิจแบ่งเป็น 3 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 เป็นแบบส่วนภารกิจที่เกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของโครงการของเกษตรกรผู้ปลูกมะเขือเทศ เช่น เทคนิค, ระบบฟืชและการเตรียมดิน
- ตอนที่ 2 เป็นแบบส่วนภารกิจที่เกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติในการเตรียมแปลงกล้ามะเขือเทศ
- ตอนที่ 3 เป็นแบบส่วนภารกิจที่เกี่ยวกับ วิธีการปลูกมะเขือเทศ

- การใช้วัสดุคุณภาพดี
- ระยะเวลาปลูก
- การกำจัดวัชพืช
- การใส่ปุ๋ย
- การให้น้ำ
- การเก็บเกี่ยวผลผลิต
- แหล่งถ่ายทอดความรู้มะเขือเทศให้กับเกษตรกร และต้นทุนการผลิต

ชุดที่ 2 เป็นแบบส่วนภารกิจหลังการทำภารกิจถ่ายทอดเทคโนโลยีแล้ว 1 ฤดู แบ่งแบบล้มภารกิจออกเป็น 7 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบส่วนภารกิจที่เกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของเกษตรกร หลังการถ่ายทอดเทคโนโลยี

ตอนที่ 2 หัตถศิลป์ของเกษตรกรหลังการทำภารกิจถ่ายทอดเทคโนโลยี

ตอนที่ 3 ความรู้การปลูกมะเขือเทศหลังการทำภารกิจถ่ายทอดเทคโนโลยี

ตอนที่ 4 การเก็บเกี่ยว ผลผลิต

ตอนที่ 5 ต้นทุนการผลิต

ตอนที่ 6 ปัญหาการนำเอาเทคโนโลยีที่ถ่ายทอดไปปฏิบัติ

ตอนที่ 7 เป็นการสอบถามการตอบสนองของเกษตรกรต่อเทคโนโลยี

การปลูกมะเขือเทศ

- การเปลี่ยนแปลงจากการผลิตหลังการทำภารกิจ
- ความสนใจในการทดลอง
- ความต้องเนื่องของแปลงทดลอง

- ถ้าต้องการทำต่อไป ต้องการข้อมูลอะไรบ้าง
- ประโยชน์ที่ได้รับจากเทคโนโลยีต้องลงทุนเพิ่มหรือไม่
ถ้าเพิ่มจะได้แหล่งสนับสนุนจากไหน ?

ชุดที่ 3 เป็นการสอบถามเกษตรกรที่ไม่เข้าร่วมโครงการถ่ายทอดเทคโนโลยี หลังจากการได้ดำเนินไปแล้ว 1 ฤดู เพื่อศึกษาผลกระทบของการถ่ายทอดเทคโนโลยีที่มีต่อเกษตรกรผู้ปลูกมะเขือเทศนอกจากโครงการ เกี่ยวกับผลกระทบที่ได้รับจากการถ่ายทอดเทคโนโลยี แบ่งเป็น 6 ขั้นตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบทดสอบเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานทั่วไปบางประการของเกษตรกรผู้ไม่ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยี อาทิ เช่น

- เพศ
- อายุ
- สถานภาพสมรส
- จำนวนสมาชิกในครอบครัว
- จำนวนพื้นที่ปลูกมะเขือเทศ
- ประสบการณ์ในการปลูกมะเขือเทศมีแล้วกี่ปี
- วิธีการปลูกมะเขือเทศ
- ผลผลิตต่อไร่
- พันธุ์ที่ใช้ปลูก
- ปัญหาที่เคยประสบในการปลูกมะเขือเทศ

ตอนที่ 2 หัตสอดคล้องเกษตรกรต่อการถ่ายทอดเทคโนโลยี

ตอนที่ 3 ความรู้เกี่ยวกับการปลูกมะเขือเทศหลังการถ่ายทอดเทคโนโลยี

ตอนที่ 4 แหล่ง หรือบุคคลผู้ถ่ายทอดความรู้

ตอนที่ 5 การเก็บเกี่ยวผลผลิต และต้นทุนการผลิต

ตอนที่ 6 ปัญหาในการปฏิบัติตามเทคโนโลยีที่ถ่ายทอด

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบล้มภายน์ สอบถามประชากรตัวอย่างที่เข้าร่วมโครงการ 30 รายและเกษตรกรที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการ 30 ราย โดยผู้วิจัยและทีมผู้ล้มภายน์ได้มีการซึ้งแจง แนะนำให้เกษตรกรผู้ให้ล้มภายน์เข้าใจในการเก็บข้อมูล

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 ข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาทั้งหมด จะนำมาจัดระเบียบและประมวลผล นำไปวิเคราะห์ โดยใช้สถิติที่เหมาะสม เช่น สถิติเชิงพรรณญา (Descriptive statistics) เช่น ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด เป็นต้น การแปลความหมายแบบสอบถามเป็นชนิดประมาณค่า 5 หน่วย คือ

ระดับความเห็น	คะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

และกำหนดขอบเขตค่าเฉลี่ยและตีความหมายค่าเฉลี่ย (ประจำกอง กarrant 2530) มีดังนี้
 ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00 แสดงว่ามีทัศนคติที่ดีที่สุด
 ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49 แสดงว่ามีทัศนคติที่ดี
 ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49 แสดงว่ามีทัศนคติที่ปานกลาง
 ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49 แสดงว่ามีทัศนคติที่ไม่ดี
 ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49 แสดงว่ามีทัศนคติที่ไม่ดีที่สุด

5.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่มีต่อการยอมรับเทคโนโลยี

การปลูก观念เชือเทศของผู้เข้าร่วมโครงการจำนวน 30 คน และผู้ไม่เข้าร่วมโครงการจำนวน 30 คน จากเกณฑ์การผู้ปลูก观念เชือเทศทั้งหมด 68 คน ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามโดยใช้ค่าการทดสอบพหุ (multiple regression analysis) โดยกำหนดระดับมั่นยสำคัญ (Level of Significance) ที่เท่ากันหรือต่ำกว่า .05 แสดงว่ามีความสัมพันธ์อย่างมั่นยสำคัญสำหรับระดับความมั่นยสำคัญที่สูงกว่า 0.05 ถือว่ามีความสัมพันธ์อย่างไม่มั่นยสำคัญ

5.3 การทดสอบสมมุติฐานเพื่อพิสูจน์ความแตกต่างของผลผลิตและต้นทุน การผลิตมะเขือเทศระหว่างวิธีการปลูกแบบแผนใหม่กับวิธีการปลูกแบบทั่วไป โดยใช้ค่าสถิติ t-test โดยกำหนดระดับมั่นยสำคัญที่เท่ากันหรือต่ำกว่า 0.50 มีค่ามากกว่าค่าความนำ จะเป็นที่คำนวณได้ ถือว่ามีมั่นยสำคัญทางสถิติ